CANADA-NYHETER

BRITISH COLUMBIA

Skeppsfarten på British Columbias kust har upphört till följd av en tvistighet mellan ångbåtsbolagen och deras kaptener.

Gick i fängelse. Robert Lusse dömdes häromdagen i Victoria till $200 böter för att han hade International Bible Students litteratur. Han gick i fängelse.

Finansministern i Ottawa, Sir Thomas White, meddelar, att han arrangerat med de brittiska myndigheterna om köp av detta års laxproduktion i British Columbia. Det kommer att kosta åtta eller nio miljoner dollars, som skola furneras av dominionregeringen av inkomsterna från segerlånet.

ALBERTA

Sårad vid fronten har E. Forslund från New Norway blivit.

Mellan fyra och fem hundra gruvarbetare gingo i onsdags f. v. ut på strejk i Brule kolgruvor vid Edmonton. Anledningen var dålig mat och osanitära förhållanden.

Hon. T. A. Crerar, dominion jordbruksminister, besökte i fredags Edmonton och hade ett längre samtal med Hon. Duncan Marshall angående samarbete i dominion och provinsdepartementens arbete.

Tre drunknade. Tre personer tros ha omkommit i Pembina river. Den 2 augusti lämnade mr och mrs Morrow samt Samuel Stone Lovatt på en flotte för att segla till Power house. Denna resa borde endast taga två dagar, men sällskapet har ännu icke hörts av, varför man fruktar att de drunknat.

SASKATCHEWAN

Dödad i fallet från en häst blev i tisdags Glen Fernie, 13 år, i Theodore.

Tom Anderson med familj i Vanguard har i dagarna flyttat till Peace River country.

Stora lager av pottaska, sodium, sulfat och engelskt salt ha upptäckts vid en upptorkad sjö 30 mil norr om Maple Creek. Man tror, att här finnas miljoner ton av dessa mineralier. Upptäckten anses vara mycket viktig och värdefull för de allierade.

Dödsfall. Mr. L. C. Erickson i Victoria Park-distriktet avled den 11 augusti. Mr. Erickson här en längre tid varit sjuk. Han är högligen respekterad av alla, som kände honom och han saknas uppriktigt av alla sina vänner. Begravningen ägde rum i torsdags i norska lutherska kyrkan, Victoria Park.

Bröllop. Mr. John Nygren och Miss Minnie Dahl förenades i äktenskap lördagen den 24 aug. Vigseln förrättades av baptistförsamlingens pastor P. M. Meyer. Som vittnen fungerade brudgummens broder, Oskar Nygren, och brudens syster, Ida Dahl. John Nygren är en framgångsfull farmare och bor fem mil norr om Wadena.

Anklagad för upproriskhet. Conrad Holm, en farmare i Invermay, står anklagad i provinspolisdomstolen i Wadena. Den 9 augusti anklagades han för upproriskhet, men då han skulle anhållas, befanns det, att fågeln flugit ur boet. Han blev emellertid senare häktad i Regina och återförd till Wadena. Chris Irvine, en välkänd advokat i Saskatoon, har kommit till Wadena för att försvara Holm.

Bröllop. Häromdagen gick av stapeln ett gemytligt och trevligt litet bröllop i mrs. Erik Persons hem i Willowbrook. Kontrahenterna voro dottern i huset, Victoria Adla, som sammanvigdes med Carl Emanuel Anderson. Vigselakten förrättades av past. O. B. Strendin. Därefter kom det lyckönskningar i långa banor och sedan intogs en smaklig måltid av många och välsmakande rätter.

Alltid god och pålitlig

"Jag kan säga, att jag är vid mycket bättre hälsa, sedan jag börjat använda Triner's American Elixir of Bitter Wine. Jag kunde knappast stiga upp ur sängen och min aptit var borta och jag kunde endast sova litet. Jag var nervös och förstoppad. Jag har varit sjuk under 20 år och kan säga, att Triner's American Elixir of Bitter Wine har förlängt mitt liv 10 år", så skrev mrs Th. Bjarnson den 12 augusti 1918 från Springville, Utha. Och hennes känslor delas av tusentals andra Trinerkunder. Det är ett faktum: Triner's American Elixir of Bitter Wine är det magsjukdomar, förstoppning, indigestion, huvudvärk, nervositet, allmän svaghet etc. På apotek $1.50. Triner's Liniment är ett annat medel, som alltid är pålitligt. Försök det för reumatism, neuralgia, lumbago, sträckningar, svullnader etc. På apotek 70 cents. — Joseph Triner Company, 1333—1343 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Gasförgiftad vid fronten har N. K. Ekstrand i Dubuc blivit.

Från Regina. Ja, nu ha vi slagit ned våra bopålar i Regina, och jag kan säga att vi må bra, fast nog känns det underligt att ha lämnat Winnipeg, där vi ha bott i 7 år. Men så går det, vi ha här ingen varaktig stad. Vi komma nu att resa den mesta tiden i Saskatchewan, och då är ju Regina en mera central plats. Vi kunna titta ut till Eder titt och ofta i denna provins. De platser, som vi ännu icke besökt, men som skulle önska ett besök då och då, låt mig höra från Eder och vi vilja arrangera det till det bästa. Jag är nu ute på välkomsttur i norra delen av provinsen, denna vecka besöker jag Saskatoon ,Humbolt, North Battleford, Melfort och Prince Albert. I slutet av månaden blir det södra delen av provinsen. Torsdagen och fredagen den 29 och 30 i Weyburn, lörd. d. 31 och sönd. d. 1 sept. i Estevan, månd. d. 2 Moose Jaw, den 3 i Herbert, den 4 i Swift Current. Lörd. och sönd. d. 7 och 8 i Assiniboia, månd. och tisd. d. 9 och 10 i Shaunavon och lörd. och sönd. d. 14 och 15 i Regina (north). Dessa möten hållas i Salvation Army Hall, och skandinaver på dessa och närliggande platser äro mycket välkomna. — Alla brev rörande skandinaviska mötens hållande etc. samt donationer och gåvor för skandinaviska arbetet sändes nu till Regina under min adr., som är: **2013 Angus Str.,** Regina, Sask. — Vi vilja med glädje komma till Eder plats och hålla möten. En hälsning till alla vänner runt om i Canada. — **K. Larson,** Adjutant.

MANITOBA

Kolliderade med ett tåg gjorde i tisdags en automobil söder om Crandall. Jos. Warren blev därvid dödad och hans son svårt skadad.

Självmord begick i fredags en österrikare i Brandon vid namn Joseph Sebin genom att skjuta sig. Han hade samma dag stått tilltalad i domstolen för att ha slagit sin hustru.

Ex-ålderman Patmore uppgav i torsdags inför council of the board of trade i Brandon, att det finnes 2,000 acres potatis i Brandon och att avkastningen kommer att giva 150,000 bushels mer än det lokala behovet kräver.

Stor skördefäst hålles i Skandinaviska Baptistkyrkan i Teulon fredagen den 13 och lördagen den 14 sept. med början kl. 5 e.m. Inträssanta anordningar. Alla hälsas hjärtligt välkomna. Behållningen tillfaller byggnadskassan. Gåvor till förmån för fästen mottagas med tacksamhet.

Oscar Gunnerfeldt.

ONTARIO

Under två veckor skall post föras mellan Toronto och Ottawa per aeroplan.

Den canadensiska trupp, som skall sändas till Sibirien från Canada, skall bestå av alla vapenslag.

Den totala inkomsten av inkomstskatten beräknas för i år till mellan $10,000,000 och $15,000,000.

Drunknad kadett. Kadett N.S. Frizzell drunknade häromdagen, då hans aeroplan föll ned i Lake Ontario.

Drunkningsolycka. Morris A. Blain, 5 år gammal, drunknade häromdagen under lek vid Laurensons creek vid Kenora.

Morley Donaldson, f. d. general manager för Grand Trunk Pacific, avled i tisdags i Ottawa i en ålder av 65 år.

Tvistigheten mellan spårvägsbolaget i Ottawa och dess anställde har bilagts av Dominion labor board of appeal.

En komité kommer att av dominionregeringen tillsättas för att undersöka, huruvida kol i västra Canada kunna göras till brikettkol.

En finne vid namn Niemi har arresterats i Port Arthur som misstänkt för mordet på österrikaren Joseph Stross i Grahm i juli månad.

För stöld och förfalskning blevo Fred McChesney och Harvey Jackson, anställda vid det militära högkvarteret i Toronto, i tisdags dömda till respektive tre och två års straffarbete. De hade öppnat brev och tagit checkar till ett värde av $1,200.

En oförklarlig händelse inträffade i måndags i Waterdown, i det mrs John Miller sköt sin man, en återvänd soldat, samt därefter gick och dränkte sig. Mannen blev svårt sårad, men man har förhoppningar om hans vederfående. Makarna uppgivas ha levat lyckligt tillsammans.

QUEBEC.

En fabrik, tillhörig H. Chagnon i Montreal, nedbrann i tisdags. Skadan beräknas till $94,000.

I Quebec drogo många militärskolkare fördel av den amnesti, som lämnats desertörer av regeringen.

Telegrafoperatörerna vid C.P.R. ha röstat för strejk på grund av missnöje med förmedlingsstyrelsens nyligen givna utslag. De ha emellertid icke ännu utkallats på strejk, meddelas från Montreal.

Den druckne studenten, som blivit liggande i rännstenen: — För tusan, nu har min värdinna åter givit mig fuktiga lakan!

Moses på Sinai

Sinaiberättelsen en utförlig skildring i mytens form av nymånens firande hos hebreerna

Av Lektor Henrik Petrini

(Ur Dagens Nyheter)

Varmare länders nomadiserande folk och ökenstammar företaga sina vandringar hellre nattetid vid månljus än på dagen under solens brännande hetta. Månen har därföre för dem den största betydelse, något som också visar sig i deras religion, i det att hos dem månkulten blir förhärskande.

Man bör därför inte förundra sig över att även forntidens judar, vore mångdyrkare. Abraham kom från Ur, huvudkultorten för den babyloniska månguden Sin, och han begav sig till Harran, som också var en kultort för samma mångud. Hans hustru Sara bar mångudinnans namn i Harran etc., och överallt i den äldre judiska historien finna vi spåren efter judarnas forna månkult.

Ett minne av månkulten är Hallelujah

Nymånen är Jahve

Men denna har även satt sin prägel på senare tiders religiösa bruk, särskilt i fråga om högtidernas bestämmande. Så firades nymånedagen med en släktofferfäst som varade i två dagar, och sabbaten var ursprungligen ingenting annat än fullmånedagen. En rest av denna kult återfinnes i ordet Hallelujah, som är sammansatt av ordet 'hilal' (nymåne) och 'Jah' (Jahve), och som alltså torde ursprungligen ha varit ett uttryck för bekännelsen: Nymånen är Jahve.

Judarna hade ett utpräglat månår, där varje månad började den dag månen först visade sig vid ny. Men i brist på almanacka fick man nöja sig med direkta iakttagelser. Detta tillgick så, att en trovärdig person rapporterade för höga rådet att han sett nymånen, varpå eld tändes på Oljeberget för att meddelandet om den nya månadens ingång skulle spridas vidare på samma sätt över hela landet.

Bruket att tända upp eldar vid ny torde dock ha haft ett annat ursprung, fast det har bibehållits ända in i den senare judendomen och där omtolkats som en signalering med vårdkasar. Antagligen har detta bruk som så många andra sin grund i den i all primitiv religion förekommande "sympatilagen", enligt vilken man tror sig kunna åstadkomma en förändring i naturen genom att förebildlig framställa det önskade resultatet.

Så tänder infödingen på Nya kaledonien upp eld, när han vill ha solsken, och på samma sätt torde elden vid ny ha från början avsett att hjälpa månen att få mera ljus. Detta bruk har sin fulla motsvarighet i det hos alla folk förekommande bruket att tända ny eld vid nyår, varav våra valborgsmässoeldar äro en kvarleva.

I full konsekvens härmed var det förbjudet att göra upp eld vid fullmåne (och på sabbaten), emedan elden skulle hindra månens naturliga avtagande: 2 Mos. 35: 3: I skolen icke tända upp eld på sabbatsdagen, var I änären bosatta. Ett brott häremot var tydligen ett brott mot naturens ordning och då är det inte så märkvärdigt att denna hädiska handling belades med det strängaste straff.

Men när man i en senare tid hade glömt den ursprungliga meningen med förbudet, föreföll dödsstraffet orimligt hårt i förhållande till ett så relativt oskyldigt brott som att tända upp eld på sabbaten. Det stränga straffet tarvade en förklaring, och så uppkom berättelsen i 4 Mos. 15:32—36 om mannen i öknen som beträddes med att hopsamla ved på sabbaten och som straffades härför med att bli stenad på grund av Jahves särskilda befallning.

Traditionen sammanställer denna berättelse än i dag med fullmånen, ty det är just den mannen som är "gubben i månen"; han straffades ytterligare med att bli flyttad till månen och där får han i alla tider stå och såga på sin ved (fransk folksägen). "Gubben i månen" är för övrigt en gammal föreställning. Den omnämnes till exempel i Henoks bok. Hen. 78: 17: Under 20 dagar ser den (månen) ut som en karl.

Myter och sägner som likt denna avse att förklara uppkomsten av ett namn eller av ett gammalt bruk, vars verkliga innebörd fallit i glömska, sägas vara etiologiska, och av sådana berättelser överflödar den äldre judiska historien.

Berättelsen om Sinai innehåller idel kända nymånebruk

Hit kan även räknas Sinaiberättelsen, 2 Mos. 19, där vi ha i mytens form en utförlig skildring av nymånens firande. Detta kapitel liksom de närmast föregående och efterföljande, som handla om öknen Sin (Månen) o. berget Sinai (Månberget), andas månkult där den babyloniske månguden Sin utbytts mot den judiska stamguden Jahve. Sålunda framträder Jahve i dessa skildringar än som fullmåne och än som nymåne.

Enligt 2 Mos. 16:1 kommo Israels barn till Månöknen (Sin) på en fullmånedag, varpå det heter: 2 Mos. 16:10: "När så Aron talade till Israels barns hela menighet, vände de sig mot öknen, och se, Herrens härlighet visade sig imolnskyn", det vill säga de fingo se fullmånen. Enligt en annan version heter det att, 4 Mos. 20:6: "Mose och Aron.... föllo ned på sina ansikten. Då visade sig Herrens härlighet för dem", vilket framställer en sed att hälsa ny- och fullmåne.

Så kommo Israels barn till Månberget (Sinai) nästa ny, och nu heter det: 2 Mos. 19:10—11: "Då sade Herren till Mose: Gå till folket och helga dem i dag och i morgon och låt dem två sina kläder. Och må de hålla sig redo till i övermorgon; ty i övermorgon skall Herren stiga ned på Sinai berg inför allt folkets ögon". Att det på detta ställe verkligen är fråga om förberedelserna till en nymånefest framgår otvetydligt av uttrycket "i övermorgon". Ty varför ville icke Jahve visa sig under mellantiden ens för Moses? Helt enkelt därför att nu inträdde mörkmåne och att ny visade sig först på tredje dagen. Själva nytändningen skildras därpå i de hjärtaste färger: v. 16—20: "På tredje dagen därefter, när det hade blivit morgon, begynte det dundra och blixtra, och en tung molnsky kom över berget, och ett mycket starkt basunljud hördes..... Och hela Sinai berg höljdes i rök vid det att Herren steg ned därpå i eld..... Och Herren steg ned på Sinai berg, på toppen av berget, och herren kallade Mose upp till bergets topp; då steg Mose dit upp".

I denna skildring återfinna vi idel kända nymånebruk: budet, som förkunnar att han sett nymånen, är här Moses som går upp på berget för att spörja; elden, som tändes vid ny, skildras här i så starka färger som om det vore fråga om en hel skogsbrand på toppen av berget. Slutligen omnämnes även basunljudet, som motsvarar ett allmänt bruk och som även gällde fullmånedagen: Ps. 81:4: "Stöten i basun vid nymånaden, vid fullmånen, vår högtidsdag till ära". Om detta bruk heter det i lagen: 4 Mos. 10:10: "Och när I haven en glädjedag och haven edra högtider och nymånader, skolen I stöta i trumpeterna, då I offren edra brännoffer och tackoffer, så skola de bringa eder i ämnelse inför eder Guds ansikte".

Guldkalvens krossande och uppätande ett primitivt sakrament

Man har nu skäl att vänta sig en skildring av nymånefesten omedelbart efterät såsom en "glädjedag" eller en "högtid" med "brännoffer och tackoffer". Men den ursprungliga Moselegenden har blivit splittrad därigenom att man har inskjutit en mängd lagar och dylikt på diverse ställen. Om man nu hoppar över allt sådant, kommer man verkligen allra först till en fest, som alltså måste vara själva nymånefesten. Denna skildras sålunda: (2 Mos. 32:5 b): "Och Aron lät utropa och säga: 'I morgon bliver en Herrens högtid'. Dagen därefter stodo de bittida upp och offrade brännoffer och buro fram tackoffer; och folket satte sig ned till att äta och dricka, och därpå stodo de upp till att leka". Här återfinna vi både "brännoffer" och "tackoffer" — till och med i den rätta ordningen — liksom festen också benämnes "högtid".

Av en annan gammaltestamentlig skildring (1 Sam. 20:24, 29) veta vi att den som skulle deltaga i en nymånefest måste vara rituellt "ren" eller "helig". Vad detta innebär framgår av 2 Mos. 19:14—15: "Och Mose steg ned från berget till folket och helgade folket, och de tvådde sina kläder. Och han sade till folket: 'Hållen eder redo till i övermorgon; ingen komme vid en kvinna". Härav kunna vi dra den slutsatsen att judarna plägade avhålla sig från könsumgänge under mörkmåne, en sed som även förekommit hos babylonierna, enligt vad man kan sluta sig av den mytiska sägnen om Ishtars nedstigande till dödsriket. Detta bruk antydes även i 1 Sam. 21:5.

Att man vid ny återgick till normala förhållanden igen framgår även av den nyssnämnda skildringen av nymånefesten. Ty det hebreiska ord som här översatts med "leka" (2 Mos. 32:6, jfr 1 Mos. 26:8, 39:14, 17) avser ett något närgånget skämt mellan könen, som tog sig uttryck i kultiska sånger och danser (v. 18, 19, 25), avsedda för könslivets befrämjande — precis såsom det går till än i dag bland halvvilda stammar.

Festen började bittida på morgonen (v. 6), men längre fram på dagen vidtog ett annat bruk, som skildras så här: 2 Mos. 32:20: "Sedan tog han (Moses) kalven, som de hade gjort, och brände den i eld och sönderkrossade den, till dess den blev såsom stoft; detta strödde han i vattnet och gav det är Israels barn att dricka". Detta var tydligen någon sorts sakrament, då folket förtärde sin gud, avsett att befordra den nu vid ny vidtagande fortplantningen. Tron att metaller, särskilt guld, härvidlag ha en stärkande förmåga lever kvar än i dag.

Skildringen av nymånefesten kring den gyllene kalven torde vara gjord av ett ögonvittne till sådana högtidsfester i Samarien, där man använde en förgylld kalv eller ungtjur av trä, som skulle föreställa landets Gud, senare benämnd Jahve. Därvid sjöng man följande sång: 1 Kon. 12:28: "Detta är din Gud, Israel, som har följt dig upp ur Egyptens land", det vill säga ordagrant samma sång som avsjöngs å den nyssnämnda nymånefesten (2 Mos. 32:4).

Anspråkslös. Förste spårvagnspassageraren: — Skulle herrn vilja låna mig sin tändsticksask?

Andre dito: — Beklagar, jag har blott en enda tändsticka kvar.

Kvalifikationer. — Det är i vår upplysningsavdelning som en plats är ledig, men vi måste ha en man som kan besvara alla slags spörsmål utan att tappa huvudet.

— Det stämmer, sade den sökande, jag är far till åtta barn.

Louis de Geer

Ett hundraårsminne.

Den 18 juli 1918 hade jämnt 100 år förflutit sedan Louis De Geer, skaparen av Sveriges ännu gällande riksdagsordning, för första gången såg dagens ljus. I sin berömda "Minnen" har han givit oss en verklig klassisk skildring av sina första uppväxtår på en södermanländsk herrgård, sin ungdomstid och sitt idylliska hemliv såsom ung ämbetsman i Skåne. Det var ock såsom en dugande och allmänt aktad ämbetsman, men icke i egenskap av en framstående statsman som han 1858 kallades till konungens rådsbord. Inom statsrådet undanskymdes han i början av så lysande talanger som greve Henning Hamilton och frih herre Gripenstedt, och det var först hans uppträdande i representationsfrågan som i ett slag gjorde honom till Sveriges populäraste man.

Införandet av 1809 års konstitutionella statsskick hade i det hela lämnat det föråldrade riksdagsskicket oberört. Med sina fyra stånd stod det dock i en så skarp motsats till tidsandan, att tanken på ett nytt riksdagsskick oemotståndligt arbetade sig fram i trots av de maktägandes och i synnerhet konung Carl Johans motstånd. Från 1830 avlöste det ena förslaget till riksdagens ombildning i rask följd det andra, men intet av dem var sådant, att det kunde samla den allmänna meningen kring sig och förena de stridiga inträssena. Vid början av Carl XV:s regering hade ett allmänt missmod över det fruktlösa arbetet gripit sinnena. Men vid slutet av 1860 års riksdag vände sig borgare- och bondeståndens var för sig med kraftiga maningar att taga saken om hand.

Nu var De Geers tid kommen. På sommaren 1861 kom han till Carl XV med ett memorial, som starkt betonade reformens nödvändighet och i huvudsak angav dess grunddrag. Han hade det modet att helt och hållet uppgiva valsättet efter stånd eller klasser och ställa sig på de samfällda valens grund. Hittills hade den största svårigheten varit att finna ett antagligt sätt för Första kammarens bildande. Men år 1862 utfärdades under hans inseende de i sina huvuddrag ännu gällande kommunallagarna, och med upprättandet av landstingen, som skulle taga hand om länens angelägenheter, var denna grund funnen. Den 5 januari 1863 kunde De Geer inför riksdagen framlägga sitt förslag till ny riksdagsordning jämte den berömda motivering, där han i stora drag utvecklade dess grundsatser.

Förslaget väckte ett oerhört uppsende, och med utomordentlig hänförelse slöto sig nationens stora flertal kring De Geer som sin främste man. Konungen var i grunden ingen vän av reformen, men insåg dess nödvändighet och skänkte den sitt lojala och kraftiga stöd. Förslaget blev i grundlagsenlig ordning förklarat vilande till nästa riksdag, och mellantiden drevs över hela landet en stark agitation till dess förmån. Till den begynnan de 1865 års riksdag inströmmade från alla delar av riket deputationer, som enstämmigt krävde förslagets antagande. Den 4 december bifölls det enhälligt av bondeståndet och nästan enhälligt av borgarståndet. Efter en fyra dagars glänsande debatt böjde sig adeln för folkviljans mäktiga tryck och antog förslaget, och dagen därpå fogade sig prästerståndet i det oundvikliga och gav motvilligt sitt bifall.

Den stora segern var äntligen vunnen, och den enkle, flärdlöse De Geer stod där kringjublad av allt folket. Den 22 juni 1866 hemförlovades den sista ståndsriksdagen, och den 15 jan. 1867 öppnades den första riksdagen efter den nya ordningen. Ännu några år kunde De Geer vid konungens sida övervaka sin skapelses första utveckling, intill dess han på våren 1870 nedlade sitt ämbete såsom statsminister. År 1875 kallades han åter av Ocsar II till denna höga post och kvarstod där i 5 år, men kunde föga uträtta under de uppslitande striderna om försvar och grundskatter. Efter sin avgång satt han kvar i riksdagen till 1888, då han vid fyllda 70 år nedlade alla sina ämbeten. Sina återstående dagar till sin död den 24 september 1896 tillbragte han i familjens ostörda lugn omgiven såsom få av hela folkets vördnad och tillgivenhet.

Emil Svensén.

Domaren: — Man har sett er skära ett par bokstäver i den där trädgårdsbänken, när ni satt där tillsammans med en ung dam. Vad har ni att anföra till ert försvar?

Den anklagade: — Ack, herr domare, har ni aldrig älskat?

Förbättring. Turisten: — Sedan den nya kugghjulsbanan går upp för berget, händer det väl sällan, att någon bergbestigare störtar ned?

Hotellvärden: — Nej, när det nu sker en olycka, ramlar alltid minst en hel vagn ned på en gång.

Smickrande. Äldre ungmö: — Minns ni, att ni för femton år sedan friade till mig och fick korgen?

Herrn: — Ja, det är ett av mina käraste ungdomsminnen.

HINDENBURGLINJEN ÄR GENOMTRÄNGD

(Forts. från sid. 1)

sista framstöten tagits av britterna. — Den brittiska ångaren Diomond, 4,700 ton, sänktes i onsdags utanför atlanterhavskusten av en tysk u-båt.

Måndagen den 26 augusti. — Trots det att tyskarna fört fram starka förstärkningar på båda flyglarna av stridsfronten i Frankrike ha britterna och fransmännen över allt tillbakaslagit fienden och fortsatt att avancera. Många byar och städer ha tagits av fältmarskalk Haig i norr, medan fransmännen nått område norr om Soissons, vilket utgör en allvarlig fara för tyskarna i Noyonsektorn och för deras linje, som går österut från Soissons till Rheims. Utmed hela fronten från Arras till Somme ha tyskarna blivit drivna tillbaka mot den gamla Hindenburglinjen av britterna. Utmed Somme ha städerna Hametz, skogen Mametz, Martinpuich, Lesars och Lebarque tagits. Omkring Bapaume göra tyskarna de största ansträngningarna för att hålla tillbaka de allierades framstöt, men britterna driva dem så småningom tillbaka. Överallt utom direkt söder om Bapaume ha tyskarna övergått Bapaume-Albert vägen. Sedan i onsdags ha britterna tagit över 17,000 fångar. — Under de senaste fjorton dagarna ha de allierade nedskjutit 328 tyska aeroplan. — I fredags bombarderades Karlsruhe av brittiska flygare. Nio personer dödades och sex skadades.

Tisdagen den 27 augusti. — Medan tyskarna voro sysselsatta med att försvara sig själva mot anfall av de brittiska och franska arméerna från floden Ancre till trakten av Soissons, började fältmarskalk Haig tidigt i går morse en ny framstöt över en ny front norr om den gamla stridszonen. Den nya offensiven gjordes från öster om Arras vid floden Scarpe och söderut till Cojuel. Utmed hela fronten pressade nu britterna framåt, på somliga platser till ett djup av mer än två mil och togo ett halvt dussin eller mer byar, bland dem Monchy-le-Pleux, Guemappe och Wancourt. Britterna ha nått den gamla Hindenburglinjen. Över Cojuel tillförde de brittiska anfallen på den gamla stridsfronten dem byar som Mory, St. Leger och längre söderut den lilla staden Favreuil, en och en halv mil nordost om Bapaume, varifrån britterna pressade västerut omkring en mil. Britterna ha även avancerat öster om Albert och på båda sidor om floden Somme. Fransmännen ha tagit Fresnoyles-Roye i norr och St. Mard i söder om Roye. De väntas snart falla i deras händer. Tyskarna ha kastat vidare kraftiga anfall mot fransmännen i trakten norr om Soissons, där fransmännen pressa framåt. — Kemiska fabriker i Mannheim och järnvägsstationen i Frankfurt ha med framgång bombarderats av brittiska flygare.

Onsdagen den 28 augusti. — I en avancering på två och en halv mil på en 12½ mils front ha fransmännen tagit Roye och sju byar. Britterna ha genomträngt Hindenburglinjen på en plats öster om Heninel, och den svagare punkten på den, nordväst om Fontaine-les-Crooselles, har tagits. Den anglo-franska linjen från Picardie norr går nu genom Roye, Liancourt och Hallu till öster om Herleville till Dompierre, som är i tyskarnes händer. Britterna ha icke tagit Guillemont, men ha nått utkanterna av Ecoust-St. Mein till Croisilles, som är tyskt, och till Cherisy och Gavrelle, vilka äro brittiska. — Man power bill, som gör alla män mellan 18 och 45 år i Förenta Staterna tvångsutskrivningsskyldiga, antogs i går av den amerikanska senaten med några obetydliga ändringar. — Rykten gå, att en tysk truppavdelning vägrat att gå till fronten, och att var tionde man därför blev arkebuserad.

ÄVEN I KRIGSTID

Garantera vi alla pänningförsändelser till

SVERIGE, NORGE och DANMARK

En garanti, som ni absolut kan lita på. Alla orders givas prompt uppmärksamhet. Högsta kurser givas. Penningförsändelser besörjas antingen per

ANVISNING eller TELEGRAF

Omkostnaderna vid anvisningar äro som följer:

För belopp upp till $ 10.00 — $0.25	För belopp upp till $ 50.00 — $1.00
För belopp upp till $ 25.00 — $0.50	För belopp upp till $ 75.00 — $1.25
För belopp upp till $ 35.00 — $0.60	För belopp upp till $100.00 — $1.50

Om ni önskar pengarna sända per telegram, lägg till $5.00 för belopp upp till hundra dollars och $6.50 för belopp över $100.00.

Skriv namn och adress tydligt på den, som skall mottaga pengarna.

Tusentals dollars ha sänts och blivit mottagna av personer i de skandinaviska länderna sedan krigets början.

Giv oss ett försök. Tillfredsställelse garanteras.

För närmare upplysningar skriv till

P. M. Dahl Steamship Agency

Foreign Exchange Dept. 325 Logan Ave.

Referens Dominion Bank N. E. B. och Royal Bank W. A. B.

Winnipeg, Manitoba

DÅ

TÄNDERNA

BESVÄRA

besök Dr.

JEFFREY

Värkande tänder och nerver borttagas och behandlas på de bästa metoder.

UNDERSÖKNINGAR och BERÄKNINGAR FRITT

Dr. C. C. JEFFREY

"Den noggranne tandläkaren"

Hörnet Logan ave. o. Main st.

Ingång från Logan Ave.

WINNIPEG.

MEDDELANDEN FRÅN OCH OM DE SKANDINAVISKA LÄNDERNA

Per telegraf

Under en luftstrid i fredags mellan allierade och tyska flygare omkring Zeebrügge måste amerikanerna löjtnant Regant Harris och sergeant James Muer med sitt aeroplan av fransk typ, göra en nedstigning, emedan en fientlig kula genomborrat petroleumbehållaren. Förföljda av flera fientliga aeroplan landade de vid Koudskerk på Själland. Båda amerikanerna, vilka voro oskadade, ha blivit internerade av de danska myndigheterna.

•

London den 25 augusti. — Under fredagens häftiga storm syntes två havererade Zeppelinare från Sandefjord, Norge. Besättningarna voro ombord på Zeppelinarna, men hade förlorat kontrollen över luftskeppet, som tydligen gått ned i Nordsjön.

•

Kristiania den 21 augusti. — Den holländska ångaren Gasconier, i den belgiska hjälpkommissionens tjänst, på väg från New York till Rotterdam med mjöl, har stött på en mina i Nordsjön och sjunkit. Sex personer omkommo. Ett annat fartyg förde de överlevande till Haugesund, Norge.

•

En atlantisk hamn den 23 augusti. — En svensk ångare, som anlände hit idag, rapporterar, att den i går morse hölls upp av en submarin, men att den tilläts att fortsätta efter en konferens med kaptenen på u-båten.

•

Köpenhamn den 27 augusti. — Under de senaste dagarna ha liken av 130 tyska marinsoldater flutit i land på Jutlands västkust. De ha tydligen tillhört besättningen på en torpedbåt, som gått förlorad i strid eller stött på en mina.